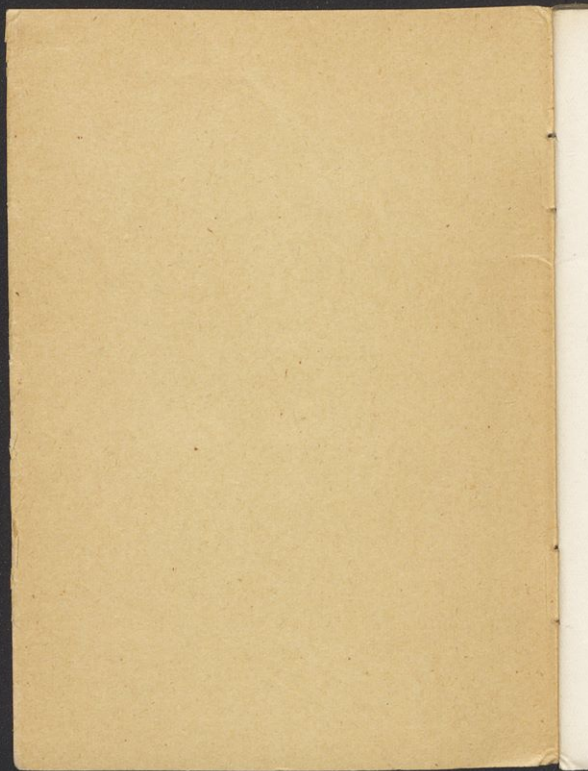

67724

ALBIN ČEBULAR

MAJ

PESMI V PROZI

ALBIN ČEBULAR

M A J

1 9 4 1 - X X.

1 5. IV. 1942

030015199

Tiskala Narodna tiskarna d. d. v Ljubljani
Predstavnik Fran Jeran

V ALEJI

Ves lep je bil pred očmi
in jaz sem ga ozaljšala z dišavo
in cvetjem, položech ga pred njegove noge.

TIHE URE

Telo ob telesu, duša v duši,
tako se spleta ljubezen.

Kaj ljubiš?

»Ljubim zvezde vse iskreče in goreče.
In kaj ti?«

»»Ljubim sen pomladne noči,
tvoj stas, tvoje grudi in tvoj obraz,
ljubim ljubav brezmejno, ki je v tebi.««

DAJ, PODAJ MI ROKO

Visoko v odprtem soncu se vije pot in steza
se izgublja pod vodometi vej, kjer polegajo
sence v blaženih oddihih.

Zemlja je pregrnjena z rumenim listjem
in gozdne rože ga potapljajo.

Jesensko listje je bronasto pod stopinjami.

Skozi okna vej je utihnil šelest vrhov
in midva sva utonila v senci dreves,
katera je naju odela s svojo črnozlato mrežo.

SKOZI TIŠINE

V stoletnem grajskem ribniku
je utonilo sonce. Demanten prod,
mahove blazine in bičevje šumi.
Pod jasno vrbinjo sva našla mir.

V mojih rokah si kakor roža, zaščitena
z mojimi rameni, ki so ob tebi.

Kakor vir skrivnostni, tako teče
vse dobrotno in niti gib ne zadrhti
na najinih bledih dlaneh.

VERUJEM V TEBE

Mirno leži moja glava na tvojih grudih
kakor da bi bila v sladki zarji jutra.
Veter veje in moje misli so pri tebi.
Svila tvojih las mi zasenčuje obraz.

Čutim, kako se pretaka
vrvenje po žilah kakor po razbeljenih
ceveh in čutim pronic vročine skozi zrak.

Roka v roki,
ustnice na mojih,
slutim, da te še nisem izgubila
v brezbrežnem dnevu.

Z OPOJNIH OMAM

Bodi miren in ne zgani se.

Roke naj ti ležejo in moje naj se ti spletejo

v venec. Naj se sklonim nad tebe

kakor vonj ciklam in naj se s tabo poigram,

poslušam žile, kjer se vžiga ogenj.

Bodi miren in ne gani se.

NATE NASLONJENA

Umiram. Tako lahno pada
moja glava na perje tvojih grudi.
Vse sile so razpuščene,
zagrnile so se veke.

Sama krotka kri je napolnjena v žilah,
ki je izgubila svojo slepoto.
Roke so sklenjene; ničesar ne zahtevajo.
Ležim in se ne ganem, tako počasi
ob tebi umiram.

MED ROŽAMI

V tvojih zenicah je ves svet, v njih čutim
godbo življenja in pesem vstajenja.

Skloni se in prinesi ustnice k mojim,
da bom pila, neizpila globokost mladosti.

Tvoji prsti so zvezani z mojimi.

Vsa tvoja rožna lica so žametna in dobra,
preko njih krotkosti drsi sončni žarek.

In vrsti tvojih zob sta kakor venca rož.

Tako droben si, da bi te držala na rokah
in te gledala brez vsakih besed.

POD SREBREČIM LISTJEM

Zemlja, ničesar nimaš,
s čemur bi bila ozaljšana.

V njegovih očeh vidim cvetoče poljane,
gozdno tišino, svilo zelenja,
sinjino neba in srebro oblakov,
pa tudi sebe vidim v njih.

Kaj hoče nebo, mene na svetu ni,
vse je samo v tebi, ves si samo ti.

NAD NAMA OBLAKI BEŽE

Mladost, tvoja pesem je polna zanosa,
ki drvi življenju nasproti.

V tebe se iztekajo vsi viri življenja,
v razcvitu si ogenj
in pretesni so tvoji bregovi
za prekipevajočo tvojo ljubezen,
katera lije iz globokosti kakor vrelec,
iz katerega pijem.

V rožah so opojne vonjave
v katerih gori razbeljena tvoja pojoča kri.

HREPENEČE ROKE

Kakor beli marmor sije tvoj obraz.
Širokoodprte so tvoje črne oči,
nad njimi dolge trepalnice, košate obrvi.

Presežna so tvoja ramena
in vse sladke ustnice tvoje,
da bi se zmotila še devica
in ti ukradla z njih poljub.

In tako ležiš ves miren,
nad teboj sklonjen obraz moj.
To je sladki spev pozlačenih
najinih ur.

GLOBOKO SEM TI POGLEDALA V OČI

Pri tebi sem, ker si vreden moje
ljubezni, ker sem videla v tebi vstajočo silo
moje duše in vso moč moje krvi.

V tebi sem živela v snu mrakov.
V meni si oživel vso kri, zastrla trepalnice,
da sem videla prav samo tebe.
Šumelo je listje in nisem ga slišala.

Tako še vse živi v meni, vedno bolj čutim
kako z vso mehkobo ovijajo spomini me.
Dasi je to spomin, vedno bedim
in oživljam vsak dan podobo sladkih dni.

IZPOD RAZPETEGA MOLKA

Zakaj samo molčiš
in v bežeče oblake strmiš?

»Ljubezen je brez besed.
Natanko čutim nje utrip.«
V najini ljubezni se je izgubil dan.

Poslušam in vedno slajša je pesem
in vedno težja ločitev,
tvoj molk je zalil tudi mene
in vse veseljstvo okoli naju, ki je zasnulo.

GOZD V SVOJI SAMOTI

Vzdramljena sem iz pogreznjene
omame in počivam s sklenjenimi
očmi in mirne so grudi in srce
pretaka umerjeno svoje udarce.

Z dotikom ustnic ti darujem
jaz češčenje moje, na katerih
umiram s svojo slabostjo.

Še vedno te čutim,
čeravno še nisem odprla svojih oči.

Mrtvi so najini telesi in živi
najini duši, ki sta se ločili
ter strnili v eno,
ko sta izšli skozi goreče plamene.

SLADKA GODBA VALOV

Nebo je vse v žarenju,
s cvetjem posuta livada,
oživljeni so gaji.

V zavojih pred nama srebrna pot
in ob nji najini utripajoči srci
kakor je bila tvoja senca v moji.

Sveže vonjave diha drevje,
razkazujoče večno mladost
in v ta dih izžareva živ
ogenj tvoje krvi.

UBOGE ŽELJE

Vsako poletje sem te videla,
kako si stal na vrtu.

In jaz sem se te bala
in jaz sem pred teboj trepetala
in jaz sem želela biti ob tebi.

S SLAVOSPEVA POPOLUDNEVA

Temne smreke so pele,
temne smreke so šumele
in prekladale veje v duhtečem zraku,
med vejami ptička
predrobna sinička,
tako lahko se je pozibavala ter nama pela.

Midva pa tako daleč,
pod nama zrak blagovonjav,
pod nama smrek šumenje,
pod nama ptic gostolenje.

PESEM

Pobožni sta tvoji dlani,
sklenjeni na mojih prsih
in tiha je tvoja molitev,
katero si mi posvetil.

Poslušala sem jo vsa
mirna in nisem se ganila,
s tem sem ti pela zahvalo
za tvoje darovanje.

Besede so ugasnile,
veke so se zložile
in dan se je začel
polagoma poslavlјati.

In ko sva bila že daleč,
sva bila še vedno blizu,
še vedno se je čul vsak
hip najinega srca utrip.

VEČERNA

Kakor svila je jasno nebo
in oškropljeno z zlatimi zvezdami,
v travi leži pokoj in vsa rosa
se blesti v bisernih odtenkih.

Rosna je steza, po kateri greva
ob žuborečem potoku v šepetanju
opojnega šelesta vrbinj.
Slednje luči so utonile v noči
in midva sama, nad nama
modrina neba, prepeša z zlatom.

Ptice spe in rože slone na travi.
V čistosti so najina oblačila.
Rahlo spejo koraki po voljni
travi ter se gube v sanjavi dih.

VSEBINA

	Stran
V aleji	3
Tihe ure	4
Daj, podaj mi roko	5
Skozi tišine	6
Verujem v tebe	7
Z opojnih omam	8
Nate naslonjena	9
Med rožami	10
Pod srebrecim listjem	11
Nad nama oblaki beže	12
Hrepeneče roke	13
Globoko sem ti pogledala v oči	14
Izpod razpetega molka	15
Gozd v svoji samoti	16
Sladka godba valov	17
Uboge želje	18
S slavospeva popoldneva	19
Pesem	20
Večerna	21

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000412059

